

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

په قرآن کریم او حدیثو باندې د مصائبو علاج

پوهنمل احمد عارف شهیر

اسلامي تعليماتو څانگه، شرعياتو پوهنځی، هلمند پوهنتون، لښکرگاه، افغانستان

د مسؤل برېښنالیک: a.arif5911@gmail.com

ترلاسه سوې: ۱۴۰۵/۰۲/۰۸ منل سوې: ۱۴۰۵/۰۴/۰۵ خپره سوې: ۱۴۰۵/۰۶/۳۱ د ثبت گڼه: LSSAJ-3-1-02 مخونه: ۲۰۰۰-۱۸۶

لنډيز

د مصائبو علاج په قرآني او نبوي حديثو باندې د انساني ژوند يو مهم اړخ دی چې بايد انسانان ورته پاملرنه وکړي، دا موضوع زيات اړخونه لري چې بايد انسان په هر وخت کې ورته متوجه و اوسي، دا يو څرگند حقيقت دی چې انسانان بايد د خپلو اعمالو، افکارو، اندامونو او خواهشاتو په دام کې راگير نسي، داسې اصولو ته ژمنتيا به د انسانانو ترمنځ خپل منځي ستونزې او اخروي ستونزې هوارې کړي، دلته زموږ هدف ددې څېړنې څخه د مصائبو علاج په قرآن او نبوي حديثو باندې د هغو مصيبتونو پېژندل او ذکر کول دي چې انسانان ورسره لاس او گريوان دي، زموږ د څېړنې تگلاره تحليلي او توصيفي ده چې د کتابتوني ميتود پر بنسټ ترسره سوې ده، تر څو دا واضح سي چې انساني ټولنه کې بايد انسانان د کومو ناخوالو څخه ځان وساتي ترڅو دنيوي او اخروي سعادت يې په برخه سي.

کلیدي کلمې: دوزخ؛ جنت؛ زړه؛ سترگي؛ غمونه؛ غوږونه؛ ژبه.

علاج المصائب في ضوء القرآن الكريم والسنة النبوية

الاستاذ المساعد احمد عارف شهير

قسم التعليمات الاسلامية، كلية الشريعة، جامعة هلمند

البريد الالكتروني: a.arif5911@gmail.com

المخلص

يعد علاج البلاء جانباً هاماً من جوانب الحياة البشرية ينبغي على الانسان أن يوليها اهتماماً بالغاً لهذا الموضوع جوانب عديدة ينبغي على الانسان أن يوليها اهتماماً دائماً من البديهي أن الانسان لا ينبغي أن يقع فريسة لأفعاله وافكاره وأجساده ورغباته ان الالتزام بهذه المبادئ كفيل بحل المشاكل بين الانسان والاخرة، هدفنا هنا هو تحديد البلاء التي يعاني منها الانسان في القرآن الكريم وأحاديث النبي صلى الله عليه وسلم وذكرها، منهجنا البحثي تحليلي وصفي قائم على المنهج المكتبي لتوضيح المصائب التي ينبغي للانسان تجنبها في المجتمع البشري لكي ينعم بالسعادة في الدنيا والاخرة.

الكلمات المفتاحية: الجنة والنار، الأحران، القلب، اللسان، العيون، الآذان.

سريزه

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان الا على الظالمين، والصلاة والسلام على

خير خلقه سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين وبعد:

د الله جل جلاله هغه بندگان چې د نورو پرتله يې ورته غوراوی ورکړی دی، او د خپل ځان سره د نړديوالي لپاره يې ټاکلي دي، او الله جل جلاله د خپل علم څخه يوڅه برخه ورته ورکړې ده، او هغه کسان چې الله جل جلاله خپله د اطاعت او امر منلو لپاره غوره کړي دي، هغوی ته يې په خپل عبادت

کولو سره عزت ورکړی دی، د خپل رب جل جلاله د فیصلو مطابق کړنې ترسره کوي او د حق لاره تعقیبوي، د دوی د اعمالو څخه د پوهې خلک گټه اخلي او د اسلامي شریعت پیروي او تقلید کوي، دوی د نړۍ رڼا او مشعلونه دي، هېڅ څوک د دوی ددې رڼاڅخه بغير مستقیمه او نیغه لاره نسي موندلای، دوی د نړۍ په بیلابیلو ځمکو کې په دندو گمارل سوي دي چې د اسلام لور ته بشریت را وبلي، همدوی په ځمکه کې گرځي او د شتون لپاره شاهدان دي، دمصیبتونو څخه د خلاصون لپاره د خپل رب جل جلاله په اجازه را څرگند سوي دي، او هر یو یې د خپل رب العزت په اجازه غوره سوي رتبه لري، دوی په خپلو حالتونو ثابت دي، دوی د الله سبحانه وتعالی له یاد څخه غافل او بې پروا نه دي، دوی د الله جل جلاله لور ته په رابللو سره اوچت خلک دي، او د دوی زړونه او اندامونه د ایمان څخه ډک دي، دوی د ستونزو پرمهال خپل رب جل جلاله ته صبر کوونکي دي، همدا یوه لاره ده چې د ستونزو لپاره ورڅخه گټه اخیستلای سو چې د خپل رب جل جلاله طرف ته توجه کول دي او له گناهونو څخه ځان ساتنه ده.

د څېړنې ستونزه

مونږ په داسې ټولنه کې ژوند کوو چې ستونزي مو په الهې مرسته او کومک سره د حل او فصل وړ دي، ځکه د قرآن او حدیثو پراخه تدریس او د مسلمانانو زیاته مینه د خپل دین سره موجوده ده، د همدې موخو په لاس راوړلو لپاره مې د دې څېړنې لپاره مټي راوغښتل، تر څو د داسې ستونزو لپاره یوه عمیقې حل لاره پیداکړم، هیره دي نه وي چې ددې څېړنې په لوستلو سره به د مسلمانانو لپاره یوه پلمه وي چې خپلو روزمره افعالو ته متوجه سي.

د څېړنې اهمیت

هېڅ یوه څېړنه د اهمیت څخه بې برخې نه ده، چې ددې څېړنې د اهمیت په اړه دومره ویلای سم چې د حد څخه زیاته د اهمیت وړ ځکه ده چې د ټولنې حالت ته په کتلو مې دا موضوع غوره کړې ده، مونږ که غواړو چې د اسلامي ټولنې یو حقیقي انځور وړاندې کړو او ټولو ته دا جوته کړو چې د اسلام مبارک دین د هر اړخ څخه بډایه او شتمن دی هېڅ کمی او کاستي پکښې نسته همدایې لاره ده چې هرڅه په عمل کې ورته واضح کړو، ویلای سم چې ددې څېړنې اهمیت له پامه غورځول به زما په گمان د دین سره بې پروایي وي، او هرڅومره چې مونږ د دین سره نژدې اړیکه ساتو همدا به راته د دنیا او آخرت د نیکمرغیو وسیله وي.

د څېړنې موخې

داسمه ده چې د هرې څېړنې لپاره ځانگړې موخې او اهداف وي چې زما ددې څېړنې موخې په دې ترتیب دي:

۱: د اسلام د مبارک دین په رڼاکي د ستونزو څخه خلاصون.

۲: د الله جل جلاله د دین په عملي کولو سره سمه لار موندل.

۳: د دنیا او آخرت د ښیګڼو ترلاسه کول د اسلام د دین په بشپړ عملي کولو سره.

د څېړنې پوښتنې

۱: څنګه کولای سو د اسلام د مبارک دین په رڼاکي د ستونزو څخه خلاصون پیدا کړو؟

۲: هغه کوم الهې آوامر دي چي د هغوی په عملي کولو سره مستقیمه لار موندل کیږي؟

۳: د کومو اعمالو په ترسره کولو سره د دنیا او آخرت ښیګڼي ترلاسه کیدلای سي؟

د څېړنې اړوند مخکنۍ څېړنې

ددې څېړنې په څیر بله ورته څېړنه بغیر ددې چي یوازي په عربي ژبه کي یوه څېړنه ترسره سوي ده د هغې عنوان دی سلوة الاحزان للاجتتاب عن مجالسة الاحداث والنسوان، ترسره سوي ده.

بله څېړنه په عربي ژبه ترسره سوي ده چي د (علاج الهموم) تر عنوان لاندې د (محمد صالح المنجد) لخوا ترسره سوي ده.

بله څېړنه په عربي ژبه ترسره سوي ده چي د (بشرى المحزون في تفريج الهموم) تر عنوان لاندې د (عبدالله عابد بن أحمد) لخوا ترسره سوي ده.

همدارنگه په پښتو ژبه په همدې توګه ترسره سوې څېړنې په موندلو هېڅ ونه توانیدل، پورتنۍ څېړنه که څه هم د غمونو څخه د خلاصون لاري د قرآن او حدیثو په رڼاکي ده، ولي یوه برخه ئې زما د څېړنې سره سمون لري، او زما د څېړنې توپیر د هغو سره د پښتو ژبي او جزئیاتو اړوند دی.

مواد او کړنلاره

دا څېړنه په کتابتوني، استقرائي میتود سره ترسره سوي ده، همدارنگه دا معلومات د لومړي لاس مآخذو تفاسيرو، أحادیثو، شروحاتو او صحابه کرامو په اقوالو باندې مشتمله ده او د هر ډول بي اساسه منابعو څخه پکښې ډډه سوې ده.

د څېړنې موندنې

الف: د مصیبة لغوي معنی: مصیبة د مصائب، مصاوب، مصوبة مفرد صیغه ده چي د ابتلاء او امتحان په معنی دی. (الأفريقي).

باء: د مصیبة اصطلاحی معنی: مصیبة په اصطلاح کي د تاج العروس لیکوال د خپل شیخ څخه رانقل کړي دي (وَنَقَلَ شَيْخُنَا فِي التَّوْشِيحِ أَنَّ أَصْلَ*! الْمُصِيبَةِ الرَّمِيَّةُ بِالسَّهْمِ). (القاموس). اصلا د مصیبة معنی په غشو ویشتل دي.

مصیبت د قرآن په رڼاکي

الله سبحانه وتعالى د مصیبة په هکله په خپل کتاب کي داسي فرمایلي دي: [الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ]. [سورة البقرة: آیت نمبر 156].

ژباړه: هغه کسان چي کله ورته کوم مصیبت ورسیري، نو ووايي: موږ د الله یو او د هغه (الله) لوري ته ورګرځېدونکي یوو.

په مصیبتونو باندې د صبر فضیلت

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم دا قول رانقلوم چې فرمایلي ئې دي: قال: عن أبي أمامة : - عن النبي صلی الله علیه و سلم قال (يقول الله سبحانه ابن آدم أن صبرت واحتسبت عند الصدمة الأولى لم أرض لك ثوابا دون الجنة). (القرطبي).

ژباړه: أبي أمامة د پیغمبر صلی الله علیه وسلم څخه رانقل کړي دي چې الله سبحانه وتعالی فرمایلي دي: ای د آدم زویه! که ته په لومړي پړاو کې په مصیبت باندې صبر وکړي او نیت دي ثواب وي، نو زه به ستا لپاره بغیرد جنت څخه بل بدیل ونلرم، معنی ئې داسوه چې د مصیبت په لومړي پړاو کې که انسان د الله جل جلاله د رضا حاصلولو په سبب صبر وکړي الله سبحانه وتعالی به ورته جنت ور په برخه کړي، کله چې د مصیبت په پېښیدو سره او زموږ په صبر او حوصله باندې الله سبحانه وتعالی موږ ته جنت رانصیب کوي څومره عظیمه فیصله ده.

هغه موارد کوم چې په مصیبتونو د مبتلا کیدو لامل کیږي او مسلمانان باید ورڅخه ځان وساتي ترڅو ئې درملنه پروخت ترسره کړي وي:

۱: د پردیو ښځو سره د ملاقات څخه ځان ساتنه

یوه لویه او نه جبرانیدونکې ستونزه هغه د هغو نارینه وو ده چې د پردیو ښځینه وو سره مجالس کوي البته د نه هم ضرورت سته او نه هم ورسره شرعي جواز لري چې په دې هکله الله سبحانه وتعالی داسې فرمایلي دي: [قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ]. [سورة النور : آیت نمبر 30]. ژباړه: [ای پیغمبره (ص)!] مؤمنو نارینه څه ووايه: چې خپل نظر تر کنټرول لاندې وساتي او د خپلو شرم ځایونو ساتنه وکړي.

۲: سترگي د حواسو یوازینی سرچینه ده

د انسان په بدن کې یوازینی حس کونکي اندام دی چې د انسان حواس ورڅخه څرگندېږي، بغیر د الفاظو ویلو څخه، همدارنګه د نیت اظهار هم د همدې سترگو له لارې کیدلای سي بغیر د نیت څخه، همدارنګه د سترگو د حساسیت په هکله ویلای سم چې د بدن ترټولو اندامو مو حساسي دي، که ووايم چې د انسان په بدن کې سترګې د لمر حیثیت لري غوره به وي، د سترگو د اهمیت په هکله ویلای سم چې د همدې سترگو د ساتلو له لارې د انسان روح او نفس ته شرف او عزت ور په برخه کیږي همدارنګه که همدغه سترګې په ناوړه اعمالو کښې استعمال سي او د الله جل جلاله د فرمان مطابق کړنه ترسره نه سي د انسان د بې عزتي سبب کیږي.

همدا سترګې دي چې د انسان لپاره د ژوند مهمه برخه ده چې په هرڅه باندې ځان باوري کولای سي، د همدې سترگو له لارې انسان د خپل روح لپاره خوشحالي، سکون او آرام رامنځته کولای سي. د همدې سترگو په سبب سره انسان د الله جل جلاله د عبادت په ترسره کولو سره چې د الهې آواږو عملي کول دي د خپل د نیا او آخرت خوشحالي رامنځته کولای سي.

همدارنگه د شیطاني وسوسو څخه د خلاصون لار هم د خپلو سترگو په واک کې ساتل دي چې د دنيوي او آخروي ستریاوو څخه مو ساتي، که خپلې سترګې وساتو نه یوازې د دنیا د لذاتو څخه برخمن کیږو بلکې د آخرت د ښیګڼو څخه هم برخمن کیدلای سو.

اوس پریکړه په تاسو پورې معلق ده که چیرې هغو شيانو ته کتل چې بې فائدي دي ورڅخه ځان وساتي د دنیا او آخرت ښیګڼې به درته نصیب سي.

د خلاصون لار داده چې مونږ د سترگو په اړه د الهې آواږو څخه سر غږونه ونکړو او پرځان باندې ئې په ښه توګه عملي کړو تر څو د دنیا او آخرت خوشحالي مو رانصیب سي.

۳: د سترگو کښته ساتل

سترګې کښته کول د زړه د آرامۍ لامل کیږي، د بدۍ مخه نیسي، د روح اصلاح کوي، د نفسي غوښتنو څخه ځان ساتنه ده، د سترگو کښته کول د خپل ذهن آرامول دي چې په همدې آرامۍ سره مونږ خپل رب جل جلاله پیژنو همدا د خپل رب پیژندنه د روغ او سالم زړه په واسطه کیږي چې د سترگو په ساتنه او کښته کیدنه سره مو زړه سالم پاته کیږي او د خپل رب پېژندنه راته نصیب کیږي، دا څرګنده سوه چې خپل زړه باید په اخلاص سره په پام کې ونیسو او د سختو مصیبتونو او سرگردانه لالهنده فکرونو څخه د خوندیتوب لار همدا یوه د سترگو لار ده چې باید وساتل سي.

۴: ژبه د زړه نمایندګي کوي

یحیی بن معاذ فرمایي: د انسانانو د حالاتو راسپړلو لپاره د هغوی د ژبې څخه فهم اخیستل، هغه څه دي چې د انسانانو په زړونو کې وي هغه ئې پر ژبه راڅرګندیږي په دې هکله د نبی علیه السلام ددې قول یادونه کوو: قَالَ: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَسْتَقِيمُ إِيْمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ وَلَا يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانُهُ وَلَا يَدْخُلُ رَجُلُ الْجَنَّةِ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ. (حنبل، 1420هـ، 1999م).

ژباړه: د انس بن مالک رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ترهغو چې د انسان زړه مستقیم نسي ايمان ئې نه مستقیم کیږي، ترهغو ئې زړه نه مستقیم کیږي ترڅو چې ئې ژبه مستقیمه نسي او ترهغو به یو انسان جنت ته داخل نسي ترڅو چې دده ګاونډۍ دده د شر څخه په امان نه وي.

۵: جهنم ته د داخلیدلو وسیله

د پیغمبر صلى الله عليه وسلم ددې قول یادونه کوو: قَالَ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا يُقْبَلُ لَهَا بَلَاءٌ يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُقْبَلُ لَهَا بَلَاءٌ يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ. (حنبل، 1420هـ، 1999م).

ژباړه: د ابوهریره رضي الله عنه څخه روایت دی چې نبی کریم صلى الله عليه وسلم وفرمايل: یقیناً کله به انسان یوه خبره د الله جل جلاله د رضا لپار بغیر د زیات فکر کولو څخه وکړي او الله سبحانه وتعالی

به ورته لوړې درجې ورکړي او د جنت د دخول سبب به سي ، همدارنگه کله به يو انسان يوه وړه خبره بغير د زيات فکر کولو څخه وکړي او د الله جل جلاله د ناراضه کيدلو سبب به سي او د جهنم مستحق به سي . (البخاري ع. ۱، ۱۹ ربيع الأول ۱۴۲۷ هـ).

بل حديث مبارک دی: قال: عن أنس قال: توفي رجل من أصحابه فقال يعني رجل أبشر بالجنة فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم أو لا تدري فلعلة تكلم فيما لا يعنيه أو بخل بما لا ينقصه . (الترمذي) ژباړه: أنس رضي الله عنه فرمايي: زمونږ د ملگرو څخه يوتن وفات سو بل کس ئې په هکله وويل جنتي دی ، پيغمبر صلى الله عليه وسلم وفرمايل: هيڅ معلومه نه ده چې دې کس څومره وخت په بي ځايه خبرو تير کړی دی او څومره ئې بغير ددي چې ده ته زيان ورسيري د بل په مال باندي بخل کړی دی ، اوس څرگنده سوه چې په بي ځايه خبرو سره هم د انسان اعمال له منځه ځي او بايد ورڅخه ځان وساتو . (العلاء).

د پيغمبر صلى الله عليه وسلم بل روايت دی: قال: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ » . (النيسابوري ۱، ۱۴۲۲)

ژباړه: د أبوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: څوک چې په الله او په ورځ د آخرت ايمان لري هغوی دي د خير خبره کوي او يادي هم چپ پاته سي ، او هغه څوک چې په الله او د آخرت په ورځ ايمان لري د خپل گاونډي خيال دي وساتي ، هر هغه څوک چې په الله او د محشر په ورځ باندي ايمان لري ميلمه پالنه دي وکړي . (البغوی، ۱۴۰۳ هـ - ۱۹۸۳ م).

قال: عن أم حبيبة زوج النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال : (كلام ابن آدم عليه لا له إلا الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر وذكر الله عز وجل) . (القرطبي).

ژباړه: حبيبة رضي الله عنها چې د پيغمبر صلى الله عليه وسلم ميرمن ده د نبي كريم صلى الله عليه وسلم څخه روايت کوي: وايي د آدم عليه السلام د اولادي خبري بغير ددې څخه چې په نيکيو باندي امر کول او د بديو څخه ځان ساتل دي نوري ټولي بي ځايه او بي اساسه دي .

۶: بي ځايه خبري پرېښودل د حکمت غوښتنه ده

قال: عن أنس بن مالك قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : المؤمن من آمنه الناس و المسلم من سلم المسلمون من لسانه و يده و المهاجر من هجر السوء و الذي نفسي بيده لا يدخل الجنة عبد لا يأمن جاره بوائقه . (النيسابوري م. ب. ۱۴۱۱ - ۱۹۹۰).

ژباړه: د أنس بن مالک رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: مؤمن هغه څوک دی چې خلک ئې د شر څخه په امان وه ، مسلمان هغه څوک دی چې مسلمانان يې د ژبي څخه په امان وه ، او مهاجر او پرېښودونکی هغه څوک دی چې بدي چاري ئې تر شاه پرېښودلي ، بيا پيغمبر صلى الله عليه وسلم قسم اخلي چې زما دي په هغه ذات قسم وي کوم چې زما روح د هغه په

واک کي دی: ترهغو به جنت ته داخل نسي ترڅو چي ئې گاونډي ته د شر رسولو څخه ځان نه وي ساتلی. (النووي، (—)).

د پورتنی روایت څخه دا څرگنده سوه چي مصیبتونو څخه د خلاصون په وجه باید د بي ځايه او بي اساسه خبرو څخه ځان وساتو.

۷: په الهی نعمتونو شکر نه کښل د کفران نښه ده

ټول گناهونه چي دي هغه د اندامونو په واسطه ترسره کيږي چي اندامونه د الله تحفه ده چي انسانانوته ورکول سوي دي، او دا ټول د انسانانو سره امانت دي، که چيري په گناهونو کي مصروف سي دا د دې الهی ستر نعمت ناشکري ده، او د الله جل جلاله ددې امانت سره خیانت کول ډېر بد دي، همدارنگه انسان په خپلو اندامونو باندې د شپون حیثیت لري لکه څنگه چي نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایي: قال: عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- أَنَّهُ قَالَ « أَلَا كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ أَلَا فِكُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ ». (النیسابوري ۱.۰، ۱۴۲۲).

ژباړه: د ابن عمر رضي الله عنهما څخه روایت دی چي رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایي: خبردار! تاسو هر یو د خپل رعیت د ساتني داسي مسئولیت پرغاړه لرئ لکه څنگه چي یو شپون د خپلي رمي ساتني مسئولیت لري، امیر د خپل رعیت د ساتني او خودي تابه مسئولیت لري، نارینه په خپل کور باندې د شپون حیثیت لري او مسئولیت ئې هم وردغاړي دی، همدارنگه ښځینه د خپلو بچو او کورنۍ شپنه ده او مسئولیت ئې ور په غاړه دی، همدارنگه غلام د خپل بادار د مال ساتني شپون دی او د ساتني مسئولیت ئې ور په غاړه دی، خبردار! تاسي ټول د رعیت او خلکو د شپون حیثیت لرئ او باید ورڅخه ساتنه وکړئ. (بطلال، 1423هـ - 2003م).

د پورتنی حدیث مبارک څخه دا جوته سوه چي د انسانانو لپاره چي الله سبحانه وتعالی کوم څه ورکړي دي د هغو نعمتونو شکر ایستل په کار دي چي همدا وجه ده چي باید انسان د مصیبتونو څخه د خلاصون علاج د خپلو اندامونو څخه را پیل کړي.

۸: د انسان اندامونه پرانسان شاهدان دي

الله سبحانه وتعالی د هغو بندگانو په هکله داسي فرمایلي دي کوم چي گناهونه ترسره کوي او فکر کوي چي الله به مونږ ته سزا نه راکوي: [الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ]. [سورة یس: آیت نمبر 65].

ژباړه: نن موږ د دوی خولې په مهرولو بندوو، د دوی لاسونه به له موږ سره وغږيږي او د دوی پښې به شاهدي ووايي چي دوی په دنیا کښي څه کارونه کول.

بل ایت کي الله سبحانه وتعالی داسي فرمایلي دي: [يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] [سورة النور: آیت نمبر 24].

ژباړه: هغوی دي هغه ورځ نه هېروي چي کله د هغو خپلي ژبي، خپل لاسونه او پښي به د هغو په کړو وړو شاهدي ووهي.

انسان بايد د خپلو ټولو اوو اندامونو ساتنه په ښه ډول وکړي چي د جهنم لپاره اووه دروازي دي چي د سترگي، غوږ، ژبي، لاس، نس، فرج، پښي د هر اندام لپاره ځانگړي آداب موجود دي.

۹: د سترگو د اړولو آداب

د سترگو آداب دادي چي انسان بايد د خپلو ورونو د انسانيت او ښي ورورولي څخه ليدنه وکړي د هغوی سره د محبة او اخوة فضا رامنځته کړي، ترڅو هغوی دده ددې زړه رابښکونکي کتني څخه متاثره سي او دده وينا په په ډېر ادب او احترام وگوري لکه څنگه چي الله جل جلاله په دې هکله داسي فرمایلي دي: [وَلَا تَمْدَنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا] [سورة طه: آیت نمبر 131].

ژباړه: او د دنياوي ژوندانه هغه څل بل ته سترگي قدري هم مه وړ اړوه، چي موږ له دوی څخه راز راز خلکو ته ورکړيدي، هغه خو موږ په ازموینه کښي د هغو د اچولو لپاره ورکړي دي.

۱۰: د اورېدلو آداب

کله چي انسانان د نورو هغو سره مخ کيږي بايد د هغوی خبري په غور او دقت سره واورې د هغوی خبري قطع نه کړي د هغوی خبرو ته په سپک نظر ونه گوري د هغوی څخه خپلي سترگي بل لور ته وانه پوي که ضرورت وو د هغه د خبرو اورېدلو څخه معذرت وغواړي ترڅو د هغه لپاره د شرم احساس پيدا نسي، ځکه چي همداسي کړني سوي دي چي ځيني خلک د اورېدلو په سبب ازمايل سوي دي.

۱۱: د غيبت څخه ځان ساتنه

د غيبت او غيبت ته ورته الفاظو اورېدلو څخه ځان ساتل ضروري دي، همدارنگه د غيبت اورېدونکي ته هم ضروري ده چي مقابل لوري ته ورياد کړي چي د بل مسلمان ورور غيبت کولو کي د هغه حيثيت ته صدمه رسيږي زه نه غواړم د هغه په هکله داسي څه واورم.

۱۲: د ژبي آداب

د ژبي آداب دادي چي د هغه سره په نرمه لهجه خبري وکړو هغه ته خوښي ورکونکي مشوري ورکړو، د هغوی لپاره په رښتيني توگه خبري وکړو دهغه الفاظو او جملو ويلو څخه ځان وساتو کومي چي د بل کس د نارضه کيدو لامل کيږي په خپلو خبرو کي د دروغ، غيبت، بهتان، تهمت او نورو ناوړه الفاظو د استعمال څخه ځانونه وساتو لکه څنگه چي نبي کریم صلی الله عليه وسلم په دې هکله داسي فرمایلي دي: قال: قال: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَسْتَقِيمُ إِيْمَانُ عَبْدٍ حَتَّى

يَسْتَقِيمُ قَلْبُهُ وَلَا يَسْتَقِيمُ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانُهُ وَلَا يَدْخُلُ رَجُلُ الْجَنَّةِ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ. (حنبلي، 1420هـ، 1999م).

ژباړه: د انس بن مالک رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ترهغو چې د انسان زړه مستقيم نسي ايمان ئې نه مستقيم کيږي، ترهغو ئې زړه نه مستقيم کيږي ترڅو چې ئې ژبه مستقيمه نسي او ترهغو به يو انسان جنت ته داخل نسي ترڅو چې دده گاونډی دده د شر څخه په امان نه وي.

د پورتنی حديث مبارک څخه دا واضح سوه چې د ژبي ساتنه د ژبي د آدابو څخه ده او بايد په سالمه توگه وکارول سي دابه نه يوازي د انسان د کرامت دساتي سبب سي بلکي د دنيا او آخرت د کاميابي وسيله به ئې وگرځي.

همدارنگه پيغمبر صلى الله عليه وسلم په بل حديث مبارک کي داسي ارشاد دی: قَالَ: عَنْ مُعَاذٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ثَكَلْتُكَ أُمُّكَ وَهَلْ يَكُتُّ النَّاسُ عَلَى مَنَآخِرِهِمْ فِي جَهَنَّمَ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ. (حنبلي، 1420هـ، 1999م).

ژباړه: د معاذ رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: مور دي درباندي بوره سي چې يوه عربي اصطلاح ده، يعني افسوس ئې ورباندي وکړ، ورته وي فرمايل: ايا تاسو ته نه ده جوته چې په جهنم کي زيات داخل سوي کسان د خپلو ژبو په سبب داخل سوي دي، مطلب ئې داسو چې د ژبي څخه رامنځته کيدونکي ستونزي ډېري زياتي دي. (البخاري ف. ۱، ۱۳۷۹). همدارنگه پيغمبر صلى الله عليه وسلم د هغه چا ضمانت کوي چې هغوی ددې شيانو ضمانت ورته ورکړي چې ژبه او فرج دی په دې هکله د نبي عليه السلام دا قول رانقلوم: قَالَ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " مَنْ حَفِظَ مَا بَيْنَ لِحْيَتَيْهِ وَبَيْنَ رِجْلَيْهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ " (البيهقي، 1423 هـ - 2003 م).

ژباړه: د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: څوک چې د خپل فرج چې د دوو ورونو په منځ کي دی، او د ژبي چې د دوو د زامي هلوکو په منځ کي ده ساتنه وکړي جنت ته به داخل سي.

همدارنگه پيغمبر صلى الله عليه وسلم داسي فرمايلي دي: قَالَ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَّبِعُنَّ مَا فِيهَا يَهْوَى بِهَا فِي النَّارِ أَبْعَدَ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ». (النيسابوري أ. ۱، ۱۴۲۲).

ژباړه: د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: کله کله خو انسان داسی کلمات چې د هغې په مفهوم باندي ونه پوهيږي په خپله ژبه باندي ولولي چې هغه دده د جهنم د اور سبب سي چې پراخوالی ئې د مشرق او مغرب ترمنځ فاصلي څخه هم زيات دی.

۱۳: د لعنت ویلو څخه ځان ساتنه

پیغمبر صلی الله علیه وسلم داسي فرمایلي دي: قَالَ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ وَلَا اللَّعَانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبَذِيءِ». (البیهقي أ. ب. ۱۳۴۴ هـ).
ژباړه: د عبدالله څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایلي: هغه کس چې چاته طعنه ورکړي، په چا باندي لعنت ووايي، فحش او بدي خبري وکړي مؤمن نه دی. (السلام، ۱۳۷۹هـ/ ۱۹۶۰م).
بل حدیث مبارک کي داسي فرمایي: قال: سمعت أبا الدرداء يقول قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم- «إن العبد إذا لعن شيئاً سعدت اللعنة إلى السماء فتغلق أبواب السماء دونها ثم تهبط إلى الأرض فتغلق أبوابها دونها ثم تأخذ يميناً وشمالاً فإذا لم تجد مساعاً رجعت إلى الذي لعن فإن كان لذلك أهلاً وإلا رجعت إلى قائمها». (السجستاني).

ژباړه: راوي فرمایي: ما د ابو الدرداء رضي الله عنه څخه واوریدل چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایلي: کله چې یو بنده پر یو شي باندي لعنت ووايي دا لعنت ویل آسمان ته پورته سي کله چې اسمان ته پورته سي د آسمانونو دروازي ورباندي بندي کړل سي، بیرته ځمکي ته راکښته کړل سي د ځمکي دروازي هم ورباندي بندي کړل سي، بیا د لعنت کلمه راسته او چپه طرفونو ته ولاړه سي، کله چې ئې ټولي لاري بندي سي بیرته پر هغه چاباندي چې لعنت ئې ویل دی راوگرځي. (البخاري ف. ۱، ۱۳۷۹).

همدارنگه د نبي کریم صلی الله علیه وسلم بل روایت دی: قال: عن أبي بردة بن أبي موسى عن أبيه رضي الله عنه قال قال النبي إن استطعت أن لا تلعن شيئاً فافعل فإن اللعنة إذا خرجت من صاحبها فكان الملعون لها أهلاً أصابته وإن لم يكن لها أهلاً فكان الآخر لها أهلاً أصابته وإلا أصابت يهودياً أو نصرانياً أو مجوسياً. (القاسم، ۱۴۱۳). ژباړه: د أبي بردة رضي الله عنه څخه چې هغه ئې د خپل پلار څخه روایت کوي، نبي کریم صلی الله علیه وسلم وفرمایلي: ستاسو چې څومره وس وي د لعنت ویلو څخه ځان وساتئ، ځکه که چيري لعنت په داسي څه باندي وويل سي چې هغه ئې مستحق وي هغه ته به زیان ورسیري، او که هغه ئې مستحق نه وو نو دابه یو یهودي، نصراني او یاهم مجوسي ته زیان ورسوي.
د پورتنی روایت څخه څرگندیږي چې د لعنت ویلو څخه باید په جدي توگه ځان ساتنه وسي.

۱۴: په نیکونو باندي فخر کول

د غمونو او ستونزو څخه د خلاصون بله لار د خپلي ژبي په واسطه د خپلو پلرونو د هغو ناوړه کړنو باندي فخر نه کول چې په دې هکله الله سبحانه وتعالی داسي فرمایلي دي: [يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ]. [سورة الحجرات: آیت نمبر ۱۳].

ژباړه: ای! خلکو موږ تاسي له یوه نارینه او یوې ښځې څخه پیدا کړئ او بیا مو تاسي قومونه او قبیلې وگرځولئ، تر څو چې تاسي یو او بل سره وپیژنئ، په حقیقت کښي د الله په وړاندي ستاسي څخه تر

ټولو زیات عزتمند هغه څوک دی چې په تاسې کښې تر ټولو زیات پرهیزگار وي. په باوري ډول الله پر هر څه پوهېدونکې او باخبره دی.

د ځان ښودنې څخه باید ډډه وښيي لاسونه باید ناوړه استعمال نه شي او د هغوی د خطراتو څخه باخبره اوسي، د مسلمانانو د ناحقه مال خوړلو څخه، د یتیم ماشوم د ناحقه مال خوړلو څخه ډډه وښيي او په کل کې د ټولو حرامو څخه ځان وساتل شي.

د پورتنۍ حدیث مبارک څخه دا واضح او ښکاره سوه چې په خپلو تیرو نسلونو او د مشرانو په افتخاراتو باندې فخر کول یاهم په خپل نسب سره فخر او ویاړ کول ددې سبب کیږي چې انسان په مصیبتونو باندې اخته کړي.

۱۵: د زیات خوراک څخه ځان ساتل

دا هم یو مهم اصل دی چې کله انسان زیات خوراک کوي د زیاتو مصیبتونو سره به لاس او گریوان وي، ډېر خوراک څخه انسان باید ځان وساتي د الله جل جلاله د طرفه چې کوم احکام راغلي باید ورته پاملرنه وکړو ترڅو د حلال او حرام تفکیک وکړو د حلالو څخه خوراک وښيي او د حرامو څخه ځان وساتل شي، ترڅو د انسان زړه د مړینې څخه وساتل شي، د ذهن د فساد څخه وساتل شي، همدارنګه زیات خوراک کول د معدي مصروف ساتل دي چې په وسیله ئې د بدن اندامونه د عبادت او علم څخه بې پروا کیږي، او د انسان شهوات قوي کیږي، د شیطان لښکر قوي کیږي او په دروغجنو قسمونو د مال خوړلو څخه ځان ساتنه وښيي: په دې هکله رسول الله صلی الله علیه وسلم داسې فرمایلي دي: قَالَ: عَنْ جَابِرٍ قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- آكَلَ الرَّبَا وَمَوَكَلَهُ وَكَاتَبَهُ وَشَاهَدِيَهُ وَقَالَ هُمْ سَوَاءٌ. (النيسابوري ۱، ۱۴۲۲).

ژباړه: د جابر رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په سود ورکونکي، خوړونکي، لیکونکي او شاهدانو باندې چې ټول یو شان دي لعنت ویلی دی. (الصغیر، ۱۴۰۸ هـ - ۱۹۸۸ م).

بل حدیث مبارک کې رسول الله صلی الله علیه وسلم داسې فرمایلي دي: قَالَ: عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: يَقُولُ مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ لِيَقْتَطَعَ بِهَا مَالٌ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَقِيَ اللَّهَ تَعَالَى وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانٌ. (الطحاوی، ۱۴۱۵ هـ ق).

ژباړه: د ابن مسعود رضي الله عنه څخه روایت دی چې ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه اورېدلي دي: څوک چې د مسلمان مال په قسم خوړلو سره د خپل ځان کړې په داسې حال کې به د الله جل جلاله سره مخ شي چې هغه به ورباندې په غضب وي. (الأحكام، ۱۴۲۶ هـ - ۲۰۰۵ م).

۱۶: د خپل عفت ساتلو راز

دا یو څرګند حقیقت دی چې انسان د خپل عفت او عزت ساتنه ترڅو چې دا کړنې عملي نکړي نه سي کولای: مګر داچې خپلې سترګې په واک کې وساتي، زړه له فکر کولو څخه وساتي، معده له

خواهشاتو او زیات مصرف څخه وساتي، ځکه چې همدا ځایونه دي چې داد شهوت هڅوونکي او د زېږون ځایونه دي، د خپل غفت ساتلو لپاره د ټولو هغو شیانو څخه اجتناب کول پکار دي چې الله سبحانه وتعالی ورڅخه منعه فرمایلي ده: [وَالَّذِينَ هُمْ يُقْرَوْنَ بِهِمْ حَافِظُونَ]. [سورة المؤمنون: آیت نمبر 5].

ژباړه: او هغه (کسان) چې د خپلو شرم ځایونو ساتنه کوي.

د فرج ساتني لپاره بله هیڅ لاره نسته بغير د سترگو د ساتني څخه همدا د سترگو ساتنه ده چې د همدې لاري زړه د فکرونو، معده د شهواتو څخه ساتل کيږي چې په دې هکله پیغمبر صلی الله علیه وسلم داسي فرمایلي دي: قال: ما ذنب بعد الشرك أعظم عند الله من نطفة وضعها رجل في رحم لا يحل له. (فوري، 1401هـ/1981م).

ژباړه: په کنز العمال في سنن الأقوال والأفعال کي د "ابن أبي الدنيا عن الهيثم بن مالك الطائي" قول داسي دی: د الله په وړاندي د شرک څخه وروسته بله ستره گناه نسته بغير ددې څخه چې یو کس دي خپله نطفه په هغه رحم کي واچوي چې دده لپاره حرامه کړل سوي وي. (البخاري ف. ۱، 1379).

بحث او مناقشه

د مصایبو علاج په قرآن کریم او حدیثو باندې عنوان په اړه ترسره سوي څېړنه ددې وضاحت کوي چې د مصیبتونو څخه د خلاصون علاج په اسلامي شریعت کي تر ټولو غوره لار ده چې باید ورته پاملرنه وسي، چې د اسلام دین ورته په غوره طریقه حل لاري وړاندي کړي دي، څېړنه ښيي ددې اصولو مراعاتول او ددې کړنو څخه ځان ساتل نه یوازې داچې د روزمره ژوند لپاره غوراوی دی بلکه د اخروي ژوند لپاره تر ټولو ښه وسیله ده او د گناهونو څخه د ځان خلاصول د همدې لاري ترسره کيږي، په دې هکله زیاتي لیکني سوي دي، چې هر لیکوال د خپل منهج او تگلاري مطابق نوموړي عنوان تشریح کړی او ترتیب کړی دی، او په دې برخه کي ئې د خپلي ټولني ستونزو ته په کتلو سره دا موضوعات روښانه کړي دي، مونږ هم د خپلي ټولني ستونزو ته په کتلو سره د یاد عنوان اړوند حل لاري او مسائل په ساده پښتو ژبه وړاندي کړي دي. د تحقیق د نتائجو څرگندېږي چې د مصیبتونو څخه د خلاصون لاري یوازې په تقوی او الهې مینه سره ځان ساتل دي، او همدارنگه د الهې عذاب څخه ځان ساتل یوازې په الهې احکامو باندې منگولي لگول دي، همدا اصول مراعاتول او په ځان باندې عملي کول د دنيوي او اخروي سعادت تضمین کوي.

په څېړنه کي د مصیبتونو علاج په علمي او تحقیقي شکل سره بیان سوی دی چې د قرآن او حدیثو په رڼاکي د ستونزو څخه د خلاصون لار یوازې په الهې آوامرو ځان ملبس کول دي.

په څېړنه کي د علاج لاري چاري ښودل سوي دي، لکه د سترگو کښته ساتل، ژبه د زړه استازولي کوي، بي ځايه خبري نه کول د حکمت غوښتنه ده، په الهې نعمتونو شکر نه کښل د نعمت د کفران نښه ده،

د انسانانو ادامونه پر انسانانو شاهدان دي، دې عنوانونو په عملي توگه وښودله چې د اسلامي شريعت اصول د انسانانو د دنيا او اخرت د ژوند خوشحالي تضمینوي.

دا څېړنه تحليلي او توصيفي ده، مگر ځينې محدودیتونه لري، هغه داچې د پخوانيو مصادر او مراجعو څخه استفاده سوې، يواځې هغه موارد چې انسان په روزمره ژوند کې ورسره زيات لاس او گريوان دی روښانه سوي دي.

دا موضوعات نه يوازي داچې د انسانانو په روزمره ژوند کې د گټې اخيستنې وړ دي بلکې تر ټولو غوره ئې د اخروي ژوند په نظر کې نيول دي. د ټولنې انسانان کولای سي د دې اصولو په مراعاتولو سره خپل ژوند نیکمرغه کړي. دا موضوعات ډېر زيات دي چې بايد ورته پاملرنه وسي، نور څېړونکي کولای سي چې په دې برخه کې نور زيات کار وکړي، ترڅو د ټولنې ستونزې په دې برخه کې نور هم حل سي.

پايله

د دې څېړنې په وروستۍ کې زه د څېړنې هغه لنډې پايلې ذکر کوم، چې د ليکنې په دوران کې ورته رسيدلی يم:

- ۱: د دنيوي مصيبتونو څخه ځان ساتنه يوازي په الهي اوامرو باندې عمل کول دي.
- ۲: د ټولنې لپاره علاج د هغوی په الهي اوامرو ځان ملبس کول دي ترڅو د مصيبتونو څخه خلاصون ومومي.
- ۳: د خپلو اعمالو دار او مدار ته متوجه کيدل د ستونزو څخه خلاصون رامنځته کولای سي.
- ۴: د اسلام د مبارک دين لور ته بلنه هم د گناهونو څخه ځان ساتنه ده چې په سبب ئې مونږ کولای سو خپلې ورځنۍ چارې ددې چترۍ لاندې په آرام او سوکالۍ سره تيري کړو.
- ۵: د نبوي ارشاداتو په رڼاکي کولای سو خپل ژوند ته هوساينه ورکړو.
- ۶: د مصيبتونو څخه خلاصون او علاج يوازي او يوازي په الهي نصرت سره ترسره کيږي.
- ۷: د انسانانو لپاره دا بهتره ده چې خپلې ستونزې په الهي ارشاداتو سره حل او فصل کړي.
- ۸: د مصيبتونو په وجه د انسانانو حالت د ستونزو سره لاس او گريوان کيږي.

وړاندیزونه

- هره څېړنه د ځانگړې وړاندیزونه لري، زموږ د څېړنې وړاندیزونه په لاندې ډول سره دي:
- ۱- څېړونکي او علماء کرام بايد الهي او نبوي ارشاداتو ته زياته پاملرنه وکړي تر څو د الله جل جلاله د رضا حاصلول ورته آسانه سي.
 - ۲- د مصيبتونو څخه د خلاصون لاري، عنوان باندې بايد څېړونکي زياتي علمي او تحقيقي څېړنې ترسره کړي.
 - ۳- د مصيبتونو څخه خلاصون د هر انسان دنده ده چې بايد ورته جدي پاملرنه وکړي.

۴- که څوک غواړي چې د مصیبتونو څخه ځان و ژغوري الهي احکام دي په ځان عملي کړي.

اخځلیکونه

القرآن الکریم

- ۱: الأحکام، ا.ا. (1426 هـ - 2005 م). تقي الدين أبو الفتح محمد بن علي بن وهب بن مطيع القشيري، المعروف بابن دقيق العيد (١ ټوک). مؤسسة الرسالة.
- ۲: الأفريقي، ا.م. (نيت نشت). لسان العرب (١٥ ټوک). بيروت، دار صادر.
- ۳: البخاري، ع.ا. (19 ربيع الأول 1427 هـ). بدر الدين العيني الحنفي (٣٦ ټوک).
- ۴: البخاري، ف.ا. (1379). أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي (١٣ ټوک). بيروت: دار المعرفة.
- ۵: البغوي، ش.ا. (1403 هـ - 1983 م). الحسين بن مسعود البغوي (١٥ ټوک). بيروت: المكتب الإسلامي - دمشق.
- ۶: البيهقي، أ.ب. (1344 هـ). السنن الكبرى وفي ذيله الجواهر النقي (١٠ ټوک). حيدر آباد: مجلس دائرة المعارف النظامية الكائنة في الهند.
- ۷: البيهقي، أ.ب. (1423 هـ - 2003 م). شعب الايمان (١٤ ټوک). الهند: مكتبة الرشد للنشر والتوزيع بالرياض بالتعاون مع الدار السلفية بومباي بالهند.
- ۸: الترمذي، ا.ا. (نيت نشت). محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي السلمي (٥ ټوک). بيروت: دار احياء التراث العربي.
- ۹: السجستاني، أ.د. (نيت نشت). سنن أبي داود (٤ ټوک). بيروت: دار الكتاب العربي.
- ۱۰: السلام، س. (1379 هـ / 1960 م). محمد بن إسماعيل الأمير الكحلاني الصنعاني (٤ ټوک). الحلبي: مكتبة مصطفى البابي.
- ۱۱: الصغير، ا.ب. (1408 هـ - 1988 م). الإمام الحافظ زين الدين عبد الرؤوف المناوي (٢ ټوک). الرياض: مكتبة الإمام الشافعي.
- ۱۲: الطحاوي. (1415 هـ ق). مشكل الآثار (١٥ ټوک). بيروت: مكان النشر لبنان.
- ۱۳: العلاء، ا.م. (نيت نشت). تحفة الاحوذى بشرح جامع الترمذي (١٠ ټوک). بيروت: دار الكتب العلمية.
- ۱۴: القاسم، س.ب. (1413). الدعاء (١ ټوک). بيروت: دارالكتل العلمية.
- ۱۵: القاموس، ت.ا. (نيت نشت). محمد بن محمد بن عبد الرزاق الحسيني، (٤٠ ټوک). دار الهداية.
- ۱۶: الفزويني، ا.ا. (نيت نشت). سنن ابن ماجه (ج: ٢ ټوک). بيروت: دار الفكر.
- ۱۷: النووي، أ.ز. (—). المجموع شرح المهدب (٢٠ ټوک). بيروت: دارالفكر.
- ۱۸: النيسابوري، أ.ا. (١٤٢٢). صحيح مسلم (8 ټوک). بيروت: دار الجيل بيروت + دار الأفاق الجديدة.

- ١٩: النيسابوري، م. ب. (١٤١١ - ١٩٩٠). *المستدرک علی الصحیحین* (٤ ټوک). بیروت: دارالکتب العلمیة.
- ٢٠: ابن ماجه، مغلطاي بن قلیح بن عبد الله البکجری المصری الحکری الحنفی، أبو عبد الله، علاء الدین، (١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م)، *شرح سنن ابن ماجه*، مکتبه نزار مصطفی الباز.
- ٢١: الزرقاني، محمد بن عبد الباقي بن يوسف الزرقاني، (١٤١١). *شرح الزرقاني علی موطأ الإمام مالک*، دار الکتب العلمیة، بیروت.
- ٢٢: السيوطي، عبد الرحمن ابن أبي بكر أبو الفضل السيوطي، (١٤٠٦ - ١٩٨٦). *شرح السيوطي لسنن النسائي*، مکتب المطبوعات الإسلامية.
- ٢٣: الطحاوي، أبو جعفر أحمد بن محمد بن سلامة الطحاوي، (١٤٠٨ هـ - ١٩٨٧ م). *شرح مشكل الآثار*، مکان النشر لبنان.
- ٢٤: المبارکفوري، أبو الحسن عبيد الله بن محمد عبد السلام بن خان محمد بن أمان الله بن حسام الدين الرحمانی، (١٤٠٤ هـ ، ١٩٨٤ م). *مرعاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح*، إدارة البحوث العلمیة والدعوة والإفتاء.
- ٢٥: السندي، نور الدين بن عبد الهادي أبو الحسن السندي، (١٤٠٦ - ١٩٨٦). *حاشية السندي علی النسائي*، مکتب المطبوعات الإسلامية.
- ٢٦: ابن الجوزي، أبو الفرج عبد الرحمن ابن الجوزي، (١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م). *كشف المشكل من حديث الصحیحين*، دار الوطن - الرياض.
- ٢٧: بطل، ش. ص. (١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٣ م). أبو الحسن علي بن خلف بن عبد الملك بن بطل البکري القرطبي (١٠ ټوک). الرياض: مکتبه الرشد - السعودیة.
- ٢٨: حنبل، أ. ب. (١٤٢٠ هـ ، ١٩٩٩ م). *مسند الإمام أحمد بن حنبل* (٥٠ ټوک). موقع الإسلام: مؤسسة الرسالة.
- ٢٩: حاتم، م. ب. (١٣٩٧ - ١٩٧٧). *روضة العقلاء ونزهة الفضلاء* (١ ټوک). بیروت: دارالکتب العلمیة.
- ٣٠: فوري، ع. ا. (١٤٠١ هـ/١٩٨١ م). *کنز العمال فی سنن الأقوال والأفعال* (١٦ ټوک). مؤسسة الرسالة.

Islamic Emirate of Afghanistan

Ministry of Higher Education

Helmand University

Leed Social Science Academic Journal

Volume:3

Issue: 1

Year:1405